
2017:24**Interpellation av Isabel Smedberg
Palmqvist (L) om krisberedskapen inom
socialtjänsten****Dnr 107-1333/2017**

Den som behöver ett boende hos socialtjänsten i Stockholm, såsom ett HVB-hem eller gruppboestad, ska kunna lita på att boendet är tryggt även om en olycka skulle hända.

Socialstyrelsen har i sina öppna jämförelser för 2017 ställt frågor om (a) det finns rutiner om att krisberedskap ska ingå vid upphandling, (b) det finns fungerande evakueringsplaner samt (c) det finns beredskapsplaner för höga temperaturer. Frågorna avser olika former av boenden för barn, unga och vuxna enligt socialtjänstlagen och LSS, samt hemtjänst och för (a) även boendestöd för vuxna.

Resultatet är bitvis svårtolkat på grund av bristande data men i vart fall inte bra. Av de 28 parametrarna finns det inte en enda där en majoritet av stadsdelarna har kunnat uppge att det finns fungerande rutiner. Första svarar ”nej” på samtliga 28 frågor, Östermalm på 25.

Ett antal stadsdelar har ej uppgett svar på många frågor, eller uppgett ”ej aktuellt, har inte upphandlat boendet/insatsen” även för insatser som man bevisligen använt sig av, exempelvis HVB-hem för barn och unga. Att svaren spretar så pass mycket tyder på att stadsdelarna själva inte vet hur det förhåller sig.

Avsaknaden av skriftliga rutiner, beslutade på ledningsnivå, betyder naturligtvis inte att kompetens helt saknas i organisationen, eller att beredskapen inte kan upprätthållas på andra, mer informella sätt. På samma sätt som inom socialtjänsten i övrigt krävs dock ett systematiskt kvalitetsarbete för att säkerställa att god kvalitet upprätthålls över tid, inom alla delar av verksamheten, och likvärdigt över staden. Framför allt med hänsyn till den stora mängden upphandlad verksamhet så är det viktigt att staden ser till att dessa aspekter finns med i upphandlingen.

Krissituationer i form av bränder, olyckor, extrema väderfenomen eller säkerhetshot mot byggnader utgör allvarliga hot mot människors liv och hälsa. Att ha en fungerande krisberedskap är inte någon överkursuppgift som man kan ägna sig åt i mån av tid.

Socialtjänsten har ansvar för barn, ungdomar och personer med funktionsnedsättning – människor som inte klarar sig helt själva. Därför är det extra viktigt att det finns rutiner för hur deras säkerhet ska värnas.

Om exempelvis Linköping kan svara ja på alla 28 frågor så borde Stockholm kunna göra det också. Majoriteten måste nu visa ledarskap för att se till att krisberedskapsarbetet inom socialtjänsten fungerar.

Med anledning av det ovan anförda vill jag fråga socialborgarrådet Åsa Lindhagen (MP):

Vilka åtgärder avser socialborgarrådet vidta för att se till att det finns en tillfredsställande krisberedskap inom Stockholms socialtjänst?

Stockholm den 4 september 2017

Isabel Smedberg Palmqvist